

Gülay TAHİRLİ

Daha ağrı yoxdur...
 Daha sancı yox...
 Anladım ki, ürəyim
 bu ağrılardan bir qazancı yox.
 Daha göz yaşı yoxdur.
 İynəsiz-sapsız tikdim
 Ruhumdakı yaraları mən.
 Yetişməmiş dərdim
 içimdəki qoraları mən.
 Daha ağrı yoxdur.
 Mən qalib gəldim, Tanrı!
 Zəfərim sənədir, sənə!
 Parçaladığın "Mən"lərdən min heykəl
 düzəltdim.
 Sənin bir yaratdığından
 mən min yaratdım, Tanrı!
 Heç birinin ağrısı yox...
 Hər heykəl bir buza dönüb,
 Tüstüsü yox, yangısı yox...

İçimdə "Mən"lərdən bir ordu var,
 Silahı daş olan ordu...
 Sən uduzdun, Tanrı!
 Ağrıların uduzdu.
 Uduzdu ürəyimin daşlarına...
 Daha ağrı yoxdur.
 Ağrı yoxdur, Tanrı!

Daş olub eləcə yağır başıma
 Sənə uzatdığım güllər, çiçəklər.
 Tanrının da hər gün çıxır yadından
 Bu sevən ürəklər, yanan ürəklər.

Öpdüyün yerlərdən dərdlər boy atır,
 İndi həsrət gəlib oxşayır məni.
 Nə zaman qolumu açsam yoluna,
 Sanki qolların da ox sayır məni.

Daha qanadların quşları yoxdur,
 Ağacsız qalıbdır indi budaqlar.
 Məndən yaranmışdı, məni öldürdü,
 Sənəmdə yurdsuzdu indi bu dağlar.

Mən sənin üçün gerçək yox,
xəyal olmaq istəyirəm...
Bir gün adiləşir gerçəklər.
Getdikcə boğulur rəngi,
Saraldıqca saralır.
Bir də görürsən,
o çox sevdiyin adam
köksündəcə daralır.
Bir zaman onu düşünüb
"görən, necədir?" dediyin qadın,
O çırpındığın, arzuladığın qadın
Bir də görürsən, yanındadır.
Yanıdadır və bilmirsən necədir..

Möcüzə deyil bu həyatda heç kim!
Heç kimin xoşbəxtliyi
əbədiyyət gətirmir!
Nə bilirsən, bugünkü işıq
sabah zülmət gətirmir?

Mən sənin gerçəyin yox,
mümkünsüzün oluram...
Bax elə bu gün,
Bax elə bu an...
Elə bu gedişimlə
mən sənin əbədiyyətin oluram.
Mən sənin yanında yox,
yadında məskən salıram.
Mən sənin özün oluram,
Sönməyən közün oluram.
Heç vaxt dodağına qonmayan,
Ürəyində boğulan sözün oluram.

Bəlkə, özün də bilmədin,
Bəlkə, Tanrı da görmədi bunu.
Amma sən...
Sən ən çox mənə qovuşdun, mənə!
Mümkünsüzünə..

Ən çox səhvini sevməliydin sən bu qadının.
Səhvindən qucaqlamalıydın
Saçlarını qucaqlayantək...
Qadınlar uşaq kimidir, adam!

Hər yaşda,
Lap belə saç ağarsa da başda,
İçindən bir dillənməyi olur.
Gah gülür, gah ağlayır,
Bütün rəngləri unudub
Ancaq qaralar bağlayır.
Bir az səsin yüksəlsə,
Bir də baxırsan ki, titrəyir qadın...
Qadınlar ölür, adam!
Bir bal arısı kimi
incitdiyi anda ölür qadın.
Adamlarsa yaşayır...
Ağrılar azalır, yavaşlayır...
Sonra unudulur hər şey.
Hər şey qaydasındadır.
Fəqət qadın yoxdur...
Öldü, adam!
Gecdir daha...

